

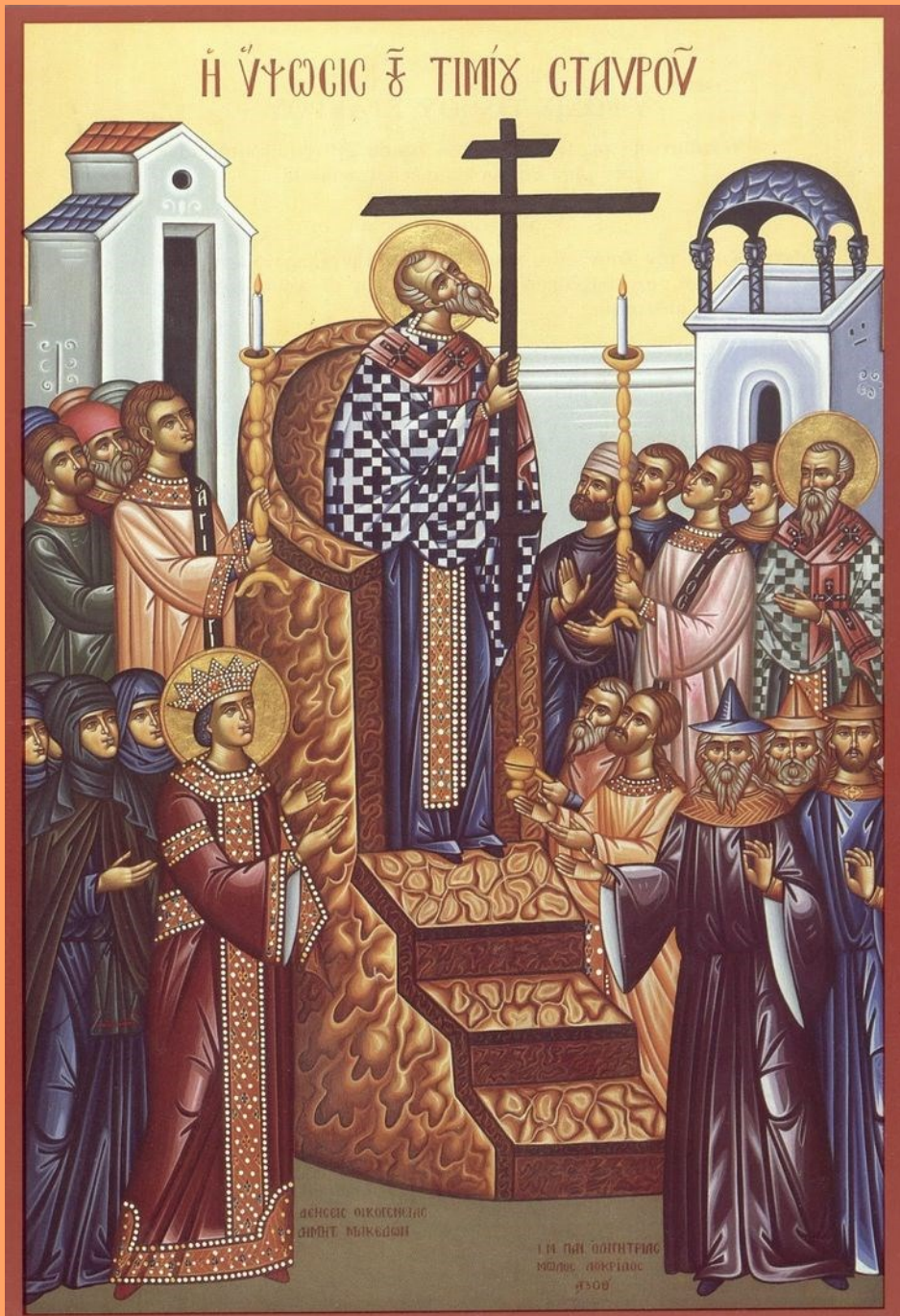
GREEK ORTHODOX CHURCH OF THE ANNUNCIATION
YORK, PENNSYLVANIA
WWW.AGOCY.ORG

THE LADDER

SEPTEMBER 2022

THE EXALTATION OF THE HOLY CROSS SEPTEMBER 14TH

IN THIS ISSUE:

- ◆ Food Festival
- ◆ Greek Comedy Night
w/Gus Constantellis
- ◆ Calling on Volunteers
for our Parish

ON THE COVER/ FATHER'S MESSAGE	3
COMMUNITY ANNOUNCEMENTS	4-5, 16-17
VOICE OF OUR FAITH	6-9
CALENDAR	10-11
Η ΚΑΙΜΑΞ	12-15
PARISH COUNCIL	18
STEWARDSHIP	19

#ComeBack2Church

#Επιστρεψετεστην
Εκκλησια

METROPOLIS OF
PITTSBURGH

GREEK ORTHODOX CHURCH OF THE ANNUNCIATION

2500 Pine Grove Road, York, Pennsylvania 17403

Phone: 717-741-4200

E-mail: annunciationyorkpa@gmail.com

Fax: 717-747-0468

Website: www.agocy.org

Fr. Andrew's cell: (717) 448-8732

Office Hours: Mon-Fri—9:00 am-2:00 pm, please call ahead to confirm

Father Andrew's Office Hours: M—out of office; T-F—11:00 am—6:00 pm

Father Andrew's e-mail: fr.andreas@comcast.net

THE LADDER

Monthly newsletter of the Greek Orthodox Church of the Annunciation.

Submissions for consideration are due on the 15th of each month. Send to annunciationyorkpa@gmail.com

GREEK ORTHODOX CHURCH OF THE ANNUNCIATION

MINISTRY TEAM

Clergy

Rev. Economos Fr. Andrew N. Tsikitas, Parish Priest

Rev. Deacon Thomas Shelley

Parish Council

President	Lola Lamnatos
Vice President	George Karanicolas
Secretary	Maria Skouras
Treasurer	Kelly Sheasley

Dr George Margetas	Thomas Livaditis
Michael Keriazis	Christopher Barakos
Pete Harmantzis	Dr Nick Agapis
Michael Hiras	

Church Staff

Chantors:	Nick Karageorge
Office Administrator:	Georgia Georgakopoulos
Ladder Editor:	Georgia Georgakopoulos
Sunday Bulletin:	Fr. Andrew Tsikitas

Schedule of Worship Hours

Sunday Services (and Weekdays)

8:30 AM Orthros

9:45 AM Divine Liturgy

Sunday Church School

In person, after Holy Communion

Schedule of Church Events

Pastoral Visitations:	By request
Home & Business Blessings:	By request

Departments, Ministries and Committees

Church Choir	Oratorical Festival Committee
GOYA	Grounds & Maintenance
HOPE & JOY	Tech & Security Committee
Sunday School	Stewardship Committee
Philoptochos	Scholarship Committee
Senior Citizens	Food Festival Committee
Social Committee	

Anyone interested in serving on any of these organizations or committees, please contact the Church Office.

Thank you!

FR. ANDREW'S MESSAGE

My beloved brethren in Christ,

The summer is drawing to an end, another school (and Ecclesiastical) year is beginning, and we have a wonderful opportunity to move forward in our lives as Orthodox Christians, but also together as a community. I would like to seize this opportunity to dedicate this year as a "Year of Renewal and Growth."

The theme for this year has two goals ... the first, is for us as individuals and as a community, to renew our commitment to Christ and to His Church, by revitalizing our current ministries and spiritual activities. This will take a great amount of personal investment of time, talent and treasure on all of our parts, "all hands on deck," as the saying goes. Many of our ministries have not yet fully recovered from the impact of the pandemic, and now is the time to bring them back into full operation.

The second is for us to develop new ministries to cover aspects of our communal life that are not being addressed at this point. New avenues for education, spiritual formation, fellowship, recreation, communal prayer and worship, and for philanthropy and outreach to the greater community. We need to become a more prayerful, worshipful, and giving congregation than we are now, and, as in the first goal, everyone is needed to make this possible. I would like to hear from all of you as to what you would like to see happen in our community, both in the immediate and the long-term future as well.

Let us strive to take seriously this challenge that I am presenting to all of us. Let us make this year, 2022-2023, truly the "Year of Renewal and Growth" for our parish. Together, with the Lord at the helm, we can accomplish great and holy things ... let us begin!

I remain Your humble and unworthy servant in Christ,

† *Andrew*

ON THE COVER ...

Saint Helen, the mother of Saint Constantine the Great, when she was already advanced in years, undertook, in her great piety, the hardships of a journey to Jerusalem in search of the cross, about the year 325. A temple to Aphrodite had been raised up by the Emperor Hadrian upon Golgotha, to defile and cover with oblivion the place where the saving Passion had been suffered. The venerable Helen had the statue of Aphrodite destroyed, and the earth removed, revealing the Tomb of our Lord, and three crosses. Of these, it was believed that one must be that of our Lord, the other two of the thieves crucified with Him; but Saint Helen was at a loss which one might be the Wood of our salvation. At the inspiration of Saint Macarius, Archbishop of Jerusalem, a lady of Jerusalem, who was already at the point of death from a certain disease, was brought to touch the crosses, and as soon as she came near to the Cross of our Lord, she was made perfectly whole. Consequently, the precious Cross was lifted on high by Archbishop Macarius of Jerusalem; as he stood on the ambo, and when the people beheld it, they cried out, "Lord have mercy." It should be noted that after its discovery, a portion of the venerable Cross was taken to Constantinople as a blessing. The rest was left in Jerusalem in the magnificent church built by Saint Helen, until the year 614. At that time, the Persians plundered Palestine and took the Cross to their own country (see Jan. 22, Saint Anastasius the Persian). Late, in the year 628, Emperor Heraclius set out on a military campaign, retrieved the Cross, and after bringing it to Constantinople, himself escorted it back to Jerusalem, where he restored it to its place. Rest from labor. A Fast is observed today, whatever day of the week it may be.

YOUTH NEWS & ANNOUNCEMENTS

Annunciation York GOYA**Kick-off Event**

**Grades 7-12 NEW and returning GOYANS
and their PARENTS**

Sunday, September 11th

1:30 p.m.—4:30 p.m.

York Township Park, Pavilion 1

**(on the right between the basketball courts and
sand volleyball courts)**

Please bring a food item to share.

- Election of officers
- Calendar of events for the year
- Food, fellowship, and fun!
- Questions? Feel free to contact Advisors
Ms. Alisa Nicoara at (717) 855-3933
or Mrs. Valerie Kauffman at (717) 332-2739.

ATTENTION!

Our community is in need for volunteers to work with our various ministries for the upcoming Ecclesiastical year.

Sunday Church School Teachers, GOYA Advisors, HOPE & JOY Advisors, as well as young men to serve in our Altar (ages 8+), those interested in working with our Senior Citizens, Stewardship, Festival and Social/ Cultural committees are all needed.

Please reach out to Fr. Andrew or Deacon Tom if you are interested and willing to help these vital ministries of our community continue to function and grow.

THE VOICE OF OUR FAITH

O LORD, OUR HOPE, GLORY TO YOU—DEACON TOM SHELLEY

We are gathered here in the days following the Feast of the Dormition as the Epitaphios and Kevouklion remind us; the Feast which assures us of our blessed hope. It was altogether fitting that the Theotokos would be the first to experience the fulfillment of Christ's promise that "I go to prepare place for you" ...a place which Vasillios has now entered.

We have a very gracious spiritual father in Metropolitan Savas, for he has extended permission for me to address you today.

It was a long journey for me to reach this place and enter into the ministry of the Diaconate, and along this journey, after Father Andrew and Presbyteria I had no stauncher an advocate and no louder a cheerleader than Bill Skouras.

We may wonder, knowing all the history of what Bill endured beginning some fourteen months ago, "where was the miracle"? I believe that Bill received many miracles, chief among them that he recovered sufficiently to be able to be present on that day when I came under the omphorion of Metropolitan Savas and he Ordained me to the Holy Diaconate.

Bill was the very first person to whom I served the Holy Mysteries during my first Divine Liturgy as a Deacon: Lazarus Saturday morning, he was seated on the Theotokos side and first in line. Three days later I was informed that I had received authorization to administer the Holy Unction; and with that authorization a little over one week ago Bill became the first person I visited in the hospital as Deacon of the Orthodox Church and to whom I served the Unction in that setting.

The Feast of the Dormition causes me to think back to one of my earlier memories of Vasilios. It was on that Feast day when I was at the chanters stand—alone—because the other chanters were in Greece. I had finished the Six Psalms and began to intone the concluding *Alleluia, alleluia, alleluia, doxa si o Theos*...not a problem because even though my Greek was very limited I could read those characters. But then panic set in as looked at what came next: A very long word which I could not possibly read fast enough. Just at that moment Bill appeared at my side to intone *ilpis imon Kyrie, doxa si*.

"O Lord our hope, glory to you"this is our anchor in these days. The blessed hope of resurrection and life has been secured for us by the death and resurrection of Christ; which is why today's Epistle instructs us "I would not have you grieve as others do who have no hope".

We have hope because Christ has gone before us according to His promise; which He spoke His disciples on the night in which He was betrayed: "I go to prepare a place for you, and when I have prepared a place for you I will come again and take you to myself that where I am there you may be also."

He has prepared a place for His Mother; He has prepared a place for Vasillios.

To Him be glory forever!

THE ELEVATION OF THE CROSS—FR. THOMAS HOPKO

The Elevation of the Cross, celebrated on the fourteenth of September, commemorates the finding of Christ's Cross by Saint Helen, the mother of the Emperor Constantine in the fourth century; and, after it was taken by the Persians, of its recovery by the Emperor Heraclius in the seventh century at which time it was "elevated" in the Church of the Resurrection in Jerusalem. From this latter event the "universal elevation" of the Cross was celebrated annually in all of the churches of the Christian Empire.

The day of the Elevation of the Cross became, as it were, the national holiday of the Eastern Christian Empire similar to the Fourth of July in the United States. The Cross, the official emblem of the Empire which was placed on all public buildings and uniforms, was officially elevated on this day by the bishops and priests. They blessed the four directions of the universe with the Cross, while the faithful repeated the chanting of "Lord have mercy." This ritual

is still done in the churches today after the solemn presentation and elevation of the Cross at the end of the Vigil service of the holy day following the Great Doxology of Matins.

The troparion of the feast which was, one might say, the “national anthem” sung on all public occasions in the Christian Empires of Byzantium and Russia, originally petitioned God to save the people, to grant victory in war and to preserve the empire “by the virtue of the Cross.” Today the troparion, and all the hymns of the day, are “spiritualized” as the “adversaries” become the spiritually wicked and sinful including the devil and his armies, and “Orthodox Christians” replace the names of ruling officials of the Empire.

O Lord, save Thy people and bless Thine inheritance. Grant victories to the Orthodox Christians over their adversaries; and by the virtue of Thy Cross, preserve Thy habitation (Troparion).

As Thou was mercifully crucified for our sake, grant mercy to those who are called by Thy name; make all Orthodox Christians glad by Thy power, granting them victories over their adversaries, by bestowing on them the invincible trophy, Thy weapon of peace (Kontakion).

The holy day of the Elevation of the Cross, although it has an obviously “political” origin, has a place of great significance in the Church today. It remains with us as a day of fasting and prayer, a day when we recall that the Cross is the only sign worthy of our total allegiance, and that our salvation comes not by “victories” of any earthly sort but by the only true and lasting victory of the crucifixion of Christ and our co-crucifixion with him.

When we elevate the Cross and bow down before it in veneration and worship to God, we proclaim that we belong to the Kingdom “not of this world,” and that our only true and enduring citizenship is with the saints in the “city of God” (Eph 2.19; Heb 11.10; Rev 21–22).

The first Old Testament reading of the Vespers of the day tells of the “tree” which changes the bitter waters into sweetness—the symbol of the Tree of the Cross (Ex 15.22–16.1). The second reading reminds us that the Lord chastens and corrects those whom He loves and that Divine Wisdom is “a Tree of life to those who lay hold upon her and trust in her, as in the Lord” (Prov 3.11–18). Again the reference is to the Cross which is, as the epistle reading of the day proclaims, “to those who are called .᠔.᠔. the power of God and the wisdom of God” (1 Cor 1.24).

The third Old Testament reading is from the Prophecy of Isaiah which tells of the “city of the Lord” where both Jews and Gentiles will live together and “shall bow themselves down” at the place of God’s feet and “shall know that I the Lord am Thy Saviour and Thy Redeemer, the mighty One of Israel” (Is 60.11–16). Here we have the direct reference to God’s city where men shall worship at His feet; and together with the psalm line repeated constantly during the services which calls us to “bow before His footstool,” we have once again the reference to the Holy Cross (Ps 99.5, 110.1, et al.).

Before Thy Cross, we bow down in worship, O Master, and Thy holy resurrection, we glorify (Hymn of Veneration before the Cross).

This central hymn of the Elevation of the Cross which lasts for eight days in the Church is sung many times. It replaces the Thrice-Holy of the Divine Liturgy. The normal antiphons are also replaced by special verses from the psalms which have direct reference to Christ’s crucifixion on the Cross (Ps 22, 74, 99). At the Matins, in the gospel reading from Saint John, Christ says that when He is elevated on the Cross He will draw all men to Himself (Jn 12.28–36). The long gospel reading at the Divine Liturgy is the passion account from this same gospel.

Thus, at the Elevation of the Cross the Christians make their official rededication to the crucified Lord and pledge their undivided allegiance to Him by the adoration of His holy feet nailed to the life-creating Cross. This is the meaning of this holy day of fasting and repentance in the Church today.

AN ORTHODOX PERSPECTIVE ON THE CROSS—FR. STEVEN KOSTOFF

The misunderstanding may still persist that the Orthodox Church downplays the significance of the Cross because it so intensely concentrates on the Resurrection, or on other such themes as transfiguration, deification, mystical encounter with God, and so forth. This is an implicit criticism that there is some deficiency in the Orthodox Christian presentation of the place of the Cross in the divine dispensation “for us and for our salvation.” Such criticism may not hold up under further reflection and inspection, for the Orthodox would say that based upon the divine economy of our salvation, resurrection – and any “mystical encounter” with God – is only possible through the Cross. As this was “the purpose of his will” and “the mystery of his will” (Ephesians 1:5,9), our salvation could not have been accomplished in any other way. The “Lord of Glory” was crucified (1 Corinthians 2:8) and then raised from the dead. Elsewhere, the Apostle Paul writes that “Jesus our Lord” was “put to death for our trespasses and raised for our justification” (Romans 4:25).

The author of the Epistle to the Hebrews writes of “Jesus the pioneer and perfecter of our faith, who for the joy that was set before him endured the shame, and is seated at the right hand of the throne of God” (Hebrews 12:2). A text such as this could be behind the hymn we sing at every Divine Liturgy after receiving the Eucharist: “For through the Cross, joy has come into the world.” Jesus himself said “that the Son of Man must suffer many things...and be killed and after three days rise again” (Mark 8: 31). Of the Greek word translated as “must” from these words of Christ, Archbishop Demitrios Trakatellis wrote: “This expresses the necessity (dei) of the Messiah’s terrible affliction. Judging from the meaning of the verb (dei) in Mark, this necessity touches upon God’s great plan for the salvation of the world” (*Authority and Passion*, p.51-52).

Many such texts can be multiplied, but the point is clear: The Cross and the empty tomb – redemption and resurrection – are inseparably united in the one paschal mystery that is nothing less than “Good News.” Like Mary Magdalene before us, one must first stand by the Cross in sober vigilance before gazing with wonder into the empty tomb and then encountering the Risen Lord (John 20:11-18).

As something of an aside, part of this misunderstanding of the Orthodox Church’s supposed neglect of the Cross in the drama of human redemption could stem from a one-sided emphasis on the Cross in other churches at the expense of the Resurrection. The redemptive significance of the Cross somehow overwhelms the Resurrection so that it is strangely reduced to something of a glorified appendix to the salvific meaning of the Cross. As Vladimir Lossky wrote: “This redemptionist theology, placing all the emphasis on the passion, seems to take no interest in the triumph of Christ over death.” Since the “triumph of Christ over death” is so integral to the very existence of the Church—and since it is the ultimate paschal proclamation, as in “Christ is risen from the dead, trampling down death by death!”—then the Orthodox Church will never concentrate on a “theology of the Cross” at the expense of the Resurrection. Rather, the one paschal mystery will always embrace both Cross and Resurrection in a balanced manner. Within the Church during the week of the Cross (beginning on the third Sunday of Great Lent), we sing and prostrate ourselves before the Cross while chanting, “Before Thy Cross we bow down in worship, and Thy holy Resurrection we glorify!”

In addition, and perhaps more tellingly, the growth, development and continuing existence of certain theories of atonement that have proven to be problematic today, but not shared by the Orthodox Church, have had an impact on evaluating the Orthodox Church’s understanding of the Cross on the whole. These theories of atonement will portray God as being primarily characterized by a wrath that demands appeasement, or “propitiation,” something only the death of His Son on the Cross could “satisfy.” These theories would stress the “judicial” and “penal” side of redemption in a one-sided manner. They may also bind God to act within

certain “laws” of eternal necessity that would impose such categories as (vindictive?) justice on God in a way that may obscure God’s overwhelming mercy and love.

Not sharing such theories of atonement as developed in the “West,” the Orthodox Church may face criticism for lacking a fully-developed “theology of the Cross.” However, such “satisfaction” theories of atonement are proving to be quite unsatisfactory in much of contemporary theological assessments of the meaning and significance of the Cross in relation to our salvation “in Christ.”

The Orthodox can make a huge contribution toward a more holistic and integrated understanding of the role of both Cross and Resurrection, so that the full integrity of the paschal mystery is joyfully proclaimed to the world. From the patristic tradition of the Church, the voice of Saint Athanasius the Great can speak to us today of this holistic approach (using some “juridical” language!): “Here, then is the...reason why the Word dwelt among us, namely that having proved His Godhead by His works, He might offer the sacrifice on behalf of all, surrendering His own temple to death in place of all, to settle man’s account with death and free him from the primal transgression. In the same act also He showed Himself mightier than death, displaying His own body incorruptible as the first-fruit of the resurrection” (*On the Incarnation*, 20).

In soberly assessing too great of a dependency on juridical language when speaking of redemption, and anticipating some later theories that would narrowly focus on the language of “payment” and “ransom” in relation to the sacrifice of Christ; Saint Gregory the Theologian argued that a “price” or “ransom” was not “paid” to the Father or to Satan, as if either would demand, need or expect such a price as the “precious and glorious blood of God.” Saint Gregory says, rather, the following: “Is it not evident that the Father accepts the sacrifice not because He demanded it or had any need for it but by His dispensation? It was necessary that man should be sanctified by the humanity of God; it was necessary that He Himself should free us, triumphing over the tyrant by His own strength, and that He should recall us to Himself by His Son who is the Mediator, who does all for the honor of the Father, to whom he is obedient in all things Let the rest of the mystery be venerated silently” (*Oration 45,22*).

However, getting it right in terms of a sound doctrine of atonement is one thing – essential as it is – but assimilating the necessity of the Cross in and to our personal understanding and the conditions of our life is another. In fact, it is quite a struggle and our resistance can be fierce! If this is difficult to understand, assimilate and then live by, the initial disciples of the Lord suffered through the same profound lack of comprehension. Their (mis)undersanding of Jesus as the Messiah was one-sidedly fixated on images of glory, both for Israel and for themselves. A crucified Messiah was simply too much for the disciples to grasp, even though Jesus spoke of this in words that were not that enigmatic. When Peter refused to accept his Master’s words of His impending passion and death in Jerusalem after just confessing His messianic stature and being blessed for it; he is forced to receive what is perhaps the most stinging rebuke in the Gospels when Jesus turns to him and says: “Get behind me Satan! For you are not on the side of God, but of men” (Mark 8:33). It was Satan who did not want Jesus to fulfill His vocation by voluntarily dying on the Cross, so Peter’s refusal to accept Christ’s words was his way of aligning himself with Satan.

The disciples were not enlightened until after the resurrection of their Lord and Master. We are raised in the Church so that we already know of Christ’s triumph over death through the Cross. Our resistance is not based on a lack of knowledge, but of a real human dread of pain and suffering. It may be difficult to us to “see” the joy that comes through the Cross until we find ourselves “on the other side,” for “now we see in a glass darkly, but then face to face” (1 Corinthians 13:12). It is our hope and the “certainty” of our faith that Christ has indeed triumphed over death, “even death on a Cross” (Philippians 2:8). God has blessed us with yet another Great Lent and upcoming Holy Week and Pascha in order to share in that experience of His glorious triumph that begins with the life-giving wood of the Tree of the Cross.

September 2022

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
				1 Ecclesiastical New Year	2	3
				Fr. Andrew on vacation September 1-3 & 5-10		
4 12th Sunday of Matthew 8:30 am Orthros 9:45 am Div Lit	5 Labor Day Office Closed	6 Parish Council Meeting 7:00 pm	7	8	9	10
	Fr. Andrew on vacation September 1-3 & 5-10					
11 Sunday Before Holy Cross 8:30 am Orthros 9:45 am Div Lit	12	13	14 The Elevation of the Holy Cross 8:30 am Orthros 9:45 am Div Lit Strict Fast Day	15	16	17
18 Sunday After Holy Cross 8:30 am Orthros 9:45 am Div Lit	19	20	21	22	23 Conception of John the Baptist 8:30 am Orthros 9:45 am Div Lit	24 Gus Constantellis Comedy Show
25 1st Sunday Of Luke 8:30 am Orthros 9:45 am Div Lit	26 Falling Asleep of John the Theologian 8:30 am Orthros 9:45 am Div Lit	27	28	29	30	

Σεπτέμβριος 2022

Κυρ	Δευ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ
				1 Αρχή της Ινδίκτου	2	3
				Πρ. Ανδρέας σε διακοπές 1-3 & 5-10 Σεπτεμβρίου		
4 ΙΒ' Κυριακή του Ματθαίου 8:30 πμ Όρθρος 9:45 πμ Λειτ	5 Γραφείο κλειστό	6 Ενοριακό Συμβούλιο 7:00 μμ	7	8	9	10
	Πρ. Ανδρέας σε διακοπές 1-3 & 5-10 Σεπτεμβρίου					
11 Κυριακή πρό του Σταυρού 8:30 πμ Όρθρος 9:45 πμ Λειτ	12	13	14 Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού 8:30 πμ Όρθρος 9:45 πμ Λειτ (Νηστεία)	15	16	17
18 Κυριακή μετά του Σταυρού 8:30 πμ Όρθρος 9:45 πμ Λειτ	19	20	21	22	23 Σύλληψης του Προδρόμου 8:30 πμ Όρθρος 9:45 πμ Λειτ	24 Κωμική παράσταση Γκας Κωνσταντέλλης
25 Α' Κυριακή Του Λουκά 8:30 πμ Όρθρος 9:45 πμ Λειτ	26 Η Μετάστασις του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου 8:30 πμ Όρθρος 9:45 πμ Λειτ.	27	28	29	30	

Η Κλίμαξ ...

ΜΗΝΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡ. ΑΝΔΡΕΑ ...

Αγαπητοί αδελφοί εν Χριστώ,

Το καλοκαίρι πλησιάζει στο τέλος του, ένα άλλο σχολικό (και Εκκλησιαστικό) έτος ξεκινάει, και έχουμε μια θαυμάσια ευκαιρία για να προχωρήσουμε στη ζωή μας ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί, αλλά και μαζί ως μια κοινότητα. Θα ήθελα να εκμεταλλευτούμε αυτή την ευκαιρία, και να αφιερώσω αυτό το έτος, ως «Έτος Ανανέωσης και Ανάπτυξης.»

Ο τίτλος αυτός για το τρέχον έτος έχει δύο στόχους ... το πρώτο είναι για εμάς, και ως άτομα αλλά και ως κοινότητα, να ανανεώσουμε τη δέσμευσή μας στον Χριστό και στην Εκκλησία Του, με την αναζωογόνηση των τρεχόντων οργανισμών μας και πνευματικές μας δραστηριότητες. Αυτό θα χρειαστεί ένα μεγάλο ποσό προσωπικής επένδυσης σε χρόνο, ταλέντο και θησαυρό όλων μας, «όλα τα χέρια στο κατάστρωμα», όπως λέει και η παροιμία. Πολλά από τα προγράμματά μας δεν έχουν ακόμη ανακάμψει πλήρως από τον αντίκτυπο της πανδημίας και τώρα είναι η ώρα να τα επαναφέρουμε σε πλήρη λειτουργία.

Ο δεύτερος είναι να αναπτύξουμε νέα προγράμματα για να καλύψουμε τις πτυχές της κοινοτικής ζωής μας, που δεν αντιμετωπίζονται σε αυτό το σημείο. Νέες προοπτικές για την εκπαίδευση, πνευματική ανάπτυξη, καλή παρέα, αναψυχή. κοινόχρηστη προσευχής και λατρείας, και για την φιλανθρωπία και ευαισθητοποίηση του κοινού για την ευρύτερη κοινότητα. Πρέπει να γίνουμε μια πιο προσευχόμενη, λατρευτική, και γενναιόδωρη κοινότητα από ό, τι είμαστε τώρα, και, όπως και για τον πρώτο στόχο, το κάθε μέλος της ενορίας είναι απαραίτητος για να γίνει αυτό δυνατό. Θα ήθελα να ακούσω από όλους σας ως προς το τι θα θέλατε να δείτε να συμβεί στην κοινότητά μας, τόσο στο άμεσο και στο μακροπρόθεσμο μέλλον.

Ας προσπαθήσουμε να πάρουμε στα σοβαρά αυτή την πρόκληση που έχω παρουσιάσει σε όλους μας. Ας κάνουμε αυτό το έτος, 2016-2017, πραγματικά το «Έτος της Ανανέωσης και Ανάπτυξης» για την ενορία μας. Μαζί, με τον Κύριο στο τιμόνι, μπορούμε να επιτύχουμε μεγάλα και άγια πράγματα ... ας αρχίσουμε!

Παραμένω ο ταπεινός σας διάκονος εν Χριστώ,

† **Ανδρέας**

ΥΨΩΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ –14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Το 326 μ.Χ. η Αγία Ελένη πήγε στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσει τους Αγίους Τόπους και να ευχαριστήσει το Θεό για τους θριάμβους του γιου της Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ο Θεός ζήλος όμως, έκανε την Αγία Ελένη να αρχίσει έρευνες για την ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού.

Επάνω στο Γολγοθά υπήρχε ειδωλολατρικός ναός της θεάς Αφροδίτης, τον οποίο γκρέμισε και άρχισε τις ανασκαφές. Σε κάποιο σημείο, βρέθηκαν τρεις σταυροί. Η συγκίνηση υπήρξε μεγάλη, αλλά ποιος από τους τρεις ήταν του Κυρίου; Τότε ο επίσκοπος Ιεροσολύμων Μακάριος με αρκετούς Ιερείς, αφού έκανε δέηση, άγγιξε στους σταυρούς το σώμα μιας ευσεβέστατης κυρίας που είχε πεθάνει. Όταν ήλθε η σειρά και άγγιξε τον τρίτο σταυρό, που ήταν πραγματικά του Κυρίου, η γυναίκα αμέσως αναστήθηκε.

Η είδηση διαδόθηκε σαν αστραπή σε όλα τα μέρη της Ιερουσαλήμ. Πλήθη πιστών άρχισαν να συρρέουν για

να αγγίξουν το τίμιο ξύλο. Επειδή, όμως, συνέβησαν πολλά δυστυχήματα από το συνωστισμό, ύψωσαν τον Τίμιο Σταυρό μέσα στο ναό σε μέρος υψηλό, για να μπορέσουν να τον δουν και να τον προσκυνήσουν όλοι.

Αυτή, λοιπόν, την ύψωση καθιέρωσαν οι άγιοι Πατέρες, να γιορτάζουμε στις 14 Σεπτεμβρίου, για να μπορέσουμε κι εμείς να υψώσουμε μέσα στις ψυχές μας το Σταυρό του Κυρίου μας, που αποτελείτο κατ' εσχολήν "όπλον κατά του διαβόλου".

Η ΕΛΠΙΣ ΥΜΩΝ, ΚΥΡΙΕ ΔΟΞΑ ΣΟΙ — ΔΙΑΚΟΣ ΘΩΜΑΣ SHELLEY

Είμαστε συγκεντρωμένοι εδώ τις μέρες που ακολουθούν την εορτή της Κοιμήσεως, όπως μας θυμίζουν ο Επιτάφιος και το Κουβούκλιο. Τη γιορτή που μας βεβαιώνει για την ευλογημένη ελπίδα μας. Ήταν απολύτως ταιριαστό η Θεοτόκος να ήταν η πρώτη που θα βίωσε την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Χριστού ότι «πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο»... ένα μέρος στο οποίο έχει μπει τώρα και ο Βασίλειος.

Έχουμε έναν πολύ ευγενικό πνευματικό πατέρα στον Μητροπολίτη Σάββα, γιατί μου έδωσε την άδεια να σας απευθυνθώ σήμερα.

Ήταν ένα μακρύ ταξίδι για μένα να φτάσω σε αυτό το μέρος και να αναλάβω τη διακονία, και σε αυτό το ταξίδι, μετά τον Πατέρα Ανδρέα και την Πρεσβυτέρα, δεν είχα κανέναν σταθερό συνήγορο και κανένα πιο δυνατό υποστηρικτή από τον Βασίλη Σκούρα.

Μπορούμε να αναρωτηθούμε, γνωρίζοντας όλη την ιστορία του τι υπέμεινε ο Βασίλης ξεκινώντας πριν από περίπου δεκατέσσερις μήνες, «πού ήταν το θαύμα»; Πιστεύω ότι ο Βασίλης δέχτηκε πολλά θαύματα, με κυριότερο από αυτά ότι ανάρρωσε αρκετά ώστε να μπορέσει να είναι παρών εκείνη την ημέρα που ήρθα υπό το ωμοφόριόν του Μητροπολίτη Σάββα και με χειροτόνησε Διάκονο.

Ο Βασίλης ήταν ο πρώτος άνθρωπος στον οποίο παρέδωσα τη Θεία Κοινωνία κατά την πρώτη μου Θεία Λειτουργία ως Διάκονος: το πρωί του Σαββάτου του Λαζάρου, καθόταν στην πλευρά της Θεοτόκου και πρώτος στη σειρά. Τρεις μέρες αργότερα ενημερώθηκα ότι είχα λάβει την ευλογία να μοιράσω το Ευχέλαιο, και με αυτή την ευλογία μετρά από μία εβδομάδα ο Βασίλης έγινε το πρώτο άτομο που επισκέφτηκα στο νοσοκομείο ως Διάκονος της Ορθόδοξης Εκκλησίας και στον οποίο παρέδωσα το Ευχέλαιο σε αυτό το περιβάλλον.

Η εορτή της Κοίμησης με κάνει να ανακαλέσω μια από τις προηγούμενες αναμνήσεις μου από τον Βασίλη. Ήταν εκείνη την ημέρα της γιορτής που ήμουν στο ψαλτίρη —μόνος— γιατί οι άλλοι ψάλτες ήταν στην Ελλάδα. Είχα τελειώσει τον Εξάψαλμο και άρχισα να τονίζω το τελικό Αλληλούια, αλληλούια, αλληλούια, δόξα σι ο Θεός ... δεν ήταν πρόβλημα γιατί παρόλο που τα Ελληνικά μου ήταν πολύ περιορισμένα, μπορούσα να διαβάσω αυτούς τους χαρακτήρες. Αλλά στη συνέχεια επικράτησε πανικός καθώς κοίταξα τι ακολούθησε: Μια πολύ μεγάλη λέξη που δεν μπορούσα να διαβάσω αρκετά γρήγορα. Ακριβώς εκείνη τη στιγμή ο Βασίλης εμφανίστηκε στο πλευρό μου για να τονώσει το «Η ελπίς ημών, Κύριε δόξα Σοι.»

«Η ελπίς ημών, Κύριε δόξα Σοι.»... αυτή είναι η άγκυρά μας αυτές τις μέρες. Η ευλογημένη ελπίδα της ανάστασης και της ζωής μας έχει εξασφαλίσει ο θάνατος και η ανάσταση του Χριστού. Γι' αυτό η σημερινή Επιστολή μας διδάσκει «Δεν θα ήθελα να λυπηθείτε όπως κάνουν οι άλλοι που δεν έχουν ελπίδα».

Έχουμε ελπίδα γιατί ο Χριστός έχει προχωρήσει μπροστά μας σύμφωνα με την υπόσχεσή Του, που είπε στους μαθητές Του τη νύχτα κατά την οποία προδόθηκε: «Πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο, και όταν σας ετοιμάσω μέρος, θα έρθω ξανά και θα σας πάρω κοντά μου, ώστε όπου είμαι εκεί να είστε επίσης.»

Έχει ετοιμάσει ένα μέρος για τη Μητέρα Του. Έχει ετοιμάσει θέση για τον Βασίλειο.

Σ' Αυτόν ας είναι δόξα για πάντα!

(Σχόλια στη κηδεία του Βασίλη Σκούρα)

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η μεγάλη εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού είναι ένας ακόμα σημαντικός εορτολογικός σταθμός της Εκκλησίας μας. Οι πιστοί την ημέρα αυτή καλούνται να τιμήσουν και να προσκυνήσουν τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου ώστε να αντλήσουν δύναμη και χάρη από αυτόν. Η μεγάλη αυτή Δεσποτική εορτή δίνει επίσης την ευκαιρία σε όλους μας να σκεφτούμε ορισμένες βασικές αρχές και αλήθειες της πίστης μας, οι οποίες είναι συνυφασμένες με τη θεολογία του Σταυρού.

Η Ορθόδοξος Καθολική Εκκλησία μας, η οποία διασώζει μόνη Αυτή ανόθευτη την βιβλική και πατερική διδασκαλία, αποδίδει την προσήκουσα τιμή στο Σταυρό του Χριστού, ως το κατ' εξοχήν όργανο και σύμβολο της απολυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους. Σε αντίθεση με την ποικίλη ετεροδοξία, η οποία, είτε αδιαφορεί να αποδώσει τιμή στο Σταυρό (Προτεσταντισμός), είτε πολεμά ευθέως Αυτόν, ως ειδωλολατρικό σύμβολο (Μάρτυρες του Ιεχωβά). Η Εκκλησία μας θέσπισε πολλές φορές προσκύνησης και τιμής του Σταυρού καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, με αποκορύφωμα τη μεγάλη εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως, στις 14 Σεπτεμβρίου.

Ο Σταυρός του Κυρίου αποτελεί για τη χριστιανική πίστη κορυφαίο σύμβολο θυσίας και αγιασμού, διότι η σημασία του είναι πραγματικά τεράστια. Ο Σταυρός μαζί με την Ανάσταση λειτουργούν ως δυο βασικοί άξονες πάνω στους οποίους κινείται η ζωή των πιστών χριστιανών. Η Ανάσταση έπεται του Σταυρού και προϋποθέτει το Σταυρό και ο Σταυρός προμηνύει την Ανάσταση. Χωρίς Σταυρό δεν γίνεται Ανάσταση. Πάνω σε αυτές τις αρχές στηρίζεται η θεολογία του Σταυρού και η σπουδαία σημασία του για τη ζωή της Εκκλησίας.

Ο μέγας απόστολος των Εθνών Παύλος, ο κατ' εξοχήν θεολόγος του Σταυρού, τονίζει συχνά στις θεόπνευστες επιστολές του ότι ο Σταυρός του Χριστού είναι γι' αυτόν και για την Εκκλησία καύχηση. **«Εμοί δε μη γένοιτο καυχάσθαι ει μη εν τω σταυρώ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού»** (Γαλ.6:13), διότι **«ο λόγος γαρ ο του σταυρού τοις μεν απολλυμένοις μωρία εστί τοις δε σωζομένοις ημίν δύναμις Θεού εστι»** (Α' Κορ. 1:17). Ο Κύριος της δόξης «υπό χειρών ανόμων» καρφώθηκε επάνω στο ξύλο του Σταυρού, για να υποστεί το επώδυνο μαρτύριο της σταυρώσεως και να πεθάνει ως έσχιστος κακούργος. Αλλά όμως η ανθρώπινη αυτή κακουργία, εξ' αιτίας της άμετρης θείας αγάπης, λειτούργησε ευεργετικά για το θεοκτόνο ανθρωπινό γένος, **«συνίστησι δε την εαυτού αγάπην εις ημάς ο Θεός, ότι αμαρτωλών όντων ημών Χριστός υπέρ ημών απέθανε. Πολλώ ουν μάλλον δικαιοθέντες νυν εν τω αίματι αυτού σωθησόμεθα δι' αυτού από της οργής. Ει γαρ εχθροί όντες κατηλλάγημεν τω Θεώ διά του θανάτου του υιού αυτού, πολλώ μάλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα εν τη ζωή αυτού»** (Ρωμ.5:8-10).

Ο Σταυρός πριν τη μεγάλη σταυρική θυσία του Χριστού ήταν έχθιστο φονικό όργανο εκτέλεσης κακούργων. Όποιος πέθαινε δια της σταυρώσεως χαρακτηριζονταν **«επικατάρατος»** (Γαλ.3:1). Αφότου όμως ο σαρκωμένος Θεός πέθανε ως κακούργος πάνω στο εγκάρσιο ξύλο, αυτό κατέστη πηγή απολυτρώσεως. Από μέσο θανατώσεως μεταβλήθηκε σε ακένωτη πηγή ζωής, από αποκρουστικό και απαίσιο όργανο των δημίων έγινε φωτεινό σύμβολο και διάυλος ευλογιών, από ξύλο πόνου και ωδίνων κατέστη καταφύγιο ανάπαυσης και χαράς.

Η παράδοση αυτή και μεγάλη αλλαγή συντελέσθηκε επειδή η άμετρη θεία αγάπη και ευσπλαχνία δε λειτούργησε εκδικητικά προς την ανθρωπίνη αγνωμοσύνη και κακουργία. Μέσα στην απύθμενη θεία φιλανθρωπία δεν υπάρχει «χώρος» για μίσος, θυμό και εκδίκηση. Ο Θεός, ως η απόλυτη αγάπη (Α' Ιωάν.4:8,) αντί εκδίκησης ανταπέδωσε στον άνθρωπο ευσπλαχνία και του δώρισε τη λύτρωση από τα πικρά δεσμά της αμαρτίας και του κακού και του χάρισε την αιώνια ζωή. Χάρη λοιπόν στην άμετρη αγάπη του Θεού, το φρικτό φονικό όργανο των ανθρώπων μετεβλήθη σε πηγή αγιασμού και απολυτρώσεως. Σύμφωνα με την υψηλή θεολογία του ουρανοβάμνου Παύλου ο Σταυρός του Χριστού από ατιμωτικό και φρικτό φονικό όργανο θανατώσεως των κακούργων ανθρώπων, μετεβλήθη, μετά το σταυρικό θάνατο του Κυρίου,

σύμβολο σωτηρίας, μέσο συμφιλίωσης με το Θεό και πηγή αγιασμού. Η ανθρωπίνη κακία έδωσε στο Θεό πόνο και θάνατο δια του ξύλου του Σταυρού, η θεία ανεξικακία και άκρα φιλανθρωπία, έδωσε, αντίθετα, στο δήμιό Του αγάπη και λύτρωση! Η δύναμη λοιπόν του Σταυρού έγκειται στην ακένωτη αγάπη του Θεού, η οποία διοχετεύεται πλέον στην ανθρωπότητα και σε ολόκληρη τη δημιουργία μέσω του Σταυρού.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας έχοντας υπόψη τους αυτή τη μεγάλη αλήθεια διατύπωσαν την περίφημη θεολογία του Σταυρού. Το ιερότατο αυτό σύμβολο είναι πια συνυφασμένο με τον Κύριο Ιησού Χριστό. Από Εκείνον αντλεί την ανίκητη δύναμή του, τον αγιασμό και τη χάρη. Γι' αυτό και δεν είναι ειδωλολατρία να προσκυνείται από τους πιστούς, διότι προσκύνηση του Τιμίου Σταυρού, σημαίνει προσκύνηση του ιδίου του Χριστού, του Οποίου είναι το σημείο και η ενθύμηση της απολυτρωτικής Του θυσίας.

Ο Σταυρός του Χριστού αποτελεί πλέον την ενοποιό δύναμη της ανθρωπότητας. Αν το ξύλο της γνώσεως του καλού και του κακού στην Εδέμ (Γεν. γ' κεφ.) έγινε πρόξενος κακού και έχθρας του ανθρωπίνου γένους, το ξύλο του Σταυρού έγινε σημείο επανένωσης των ανθρώπων στο Σώμα Του Κυρίου Ιησού Χριστού. Τα δύο εγκάρσια ξύλα, που συνθέτουν το σύμβολο του Σταυρού, συμβολίζουν την ένωση των ανθρώπων με το Θεό (κάθετο ξύλο) και την ένωση των ανθρώπων μεταξύ τους (εγκάρσιο ξύλο). Φυσικά η ένωση των ανθρώπων περνά αναγκαστικά από τη σχέση τους με το Θεό. Το εγκάρσιο ξύλο παριστά, επίσης, τα δύο χέρια του Εσταυρωμένου Λυτρωτή μας, τα οποία είναι ανοιγμένα για να αγκαλιάσουν ολόκληρη την ανθρωπότητα. Μέσα σε αυτή τη θεώρηση η νέα εν Χριστώ ανθρωπίνη κοινωνία έχει διαφορετική υφή από τις προχριστιανικές και εξωχριστιανικές κοινωνίες. Η ενοποιός δύναμη του Σταυρού του Χριστού αδελφοποιεί τους ανθρώπους, δημιουργώντας την κοινωνία της αγάπης, της αδελφосύνης, της δικαιοσύνης και της ειρήνης.

Το σύμβολο του Τιμίου Σταυρού είναι ακόμα η φοβερή δύναμη κατά των αντίθεων δυνάμεων. Δεν υπάρχει αγιαστική πράξη της Εκκλησίας μας που να μην σταυρώνονται οι πιστοί, δεν υπάρχει στιγμή προσευχής που να μην ποιούμε το σημείο του Σταυρού, δεν υπάρχει δύσκολη στιγμή που να μην αγιάζουμε το σώμα μας με το σημείο του Σταυρού για να θωρακιζόμαστε έτσι κατά των δυνάμεων του κακού. Ο Τίμιος Σταυρός αντικατέστησε όλα τα δεισιδαίμονα και αναποτελεσματικά φυλακτήρια του παρελθόντος. Οι πιστοί πλέον φέρουν με καμάρι Αυτόν ως πολύτιμο και αποτελεσματικό φυλακτήριο κατά του κακού, αλλά και ως ομολογία της πίστης τους στην μεγάλη απολυτρωτική θυσία του Χριστού.

Η κατάσταση της κατάνυξης και της χαρμολύπης που δημιουργεί στην ψυχή μας η παρουσία και θέα του Τιμίου Σταυρού μας κάνει να υπομένουμε με καρτερία και υπομονή τα προβλήματα της ζωής, δηλαδή να υπομένουμε τον προσωπικό μας σταυρό (Ματθ.16:24), ελπίζοντας εξάπαντος στην επερχόμενη ανάσταση, μεταφορικά και κυριολεκτικά. Αυτή η ακράδαντη πίστη μας δίνει δύναμη και μας κάνει να αντιμετωπίζουμε τη ζωή με αισιοδοξία. Η ελληνορθόδοξη παράδοσή μας έχει ως βάση την παύλειο αρχή «**ει δε απεθάνομεν συν Χριστώ, πιστεύομεν ότι και συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει**» (Ρωμ.6:8-9). Για να μπορεί όμως ο άνθρωπος να λάβει τον θείο αγιασμό μέσω του Σταυρού είναι απαραίτητο να πιστέψει στο Λυτρωτή Χριστό και στην σταυρική απολυτρωτική Του Θυσία. Επίσης πρέπει να σταυρώσει και αυτός τον εαυτό του όπως και ο Χριστός, να συσταυρωθεί μαζί Του, όχι βέβαια κυριολεκτικά, αλλά τον αμαρτωλό και κακό εαυτό του.

Η μεγάλη εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού είναι μια ακόμα ευκαιρία για όλους μας να σκεφτούμε τις άπειρες δωρεές του Θεού στη ζωή μας. Να στρέψουμε το βλέμμα μας στο εκθαμβωτικό φως του Σταυρού προκειμένου να διαλύσουμε το σκοτεινό έρεβος των αμαρτιών της ψυχής μας. Δεν έχουμε πολλές επιλογές, ή αποδεχόμαστε τη λυτρωτική δύναμη του Σταυρού του Χριστού και σωζόμαστε, ή παραμένουμε δούλοι της αμαρτίας και φορείς του κακού και χανόμαστε. Η κλήση προς τη λύτρωση είναι πάντα ανοιχτή, φτάνει να πάρουμε τη μεγάλη απόφαση και να την αποδεχτούμε. Ο Κύριος μας περιμένει.

FACEBOOK.COM/CONSTANTLYGUS

GUS CONSTANTELLIS

comedy

24 SEPT.

www.AGOCY.org

**Greek American Comedian,
Gus Constantellis, will be bringing laughter to the stage
at the Annunciation-York Hellenic Cultural Center.
Following the show, DJ will play Greek music
for an evening of dancing and socializing.**

Doors open at 6:30

Appetizers 7 - 8

COMEDY SHOW 8 - 9

Greek Dancing 9 - 11

**ANNUNCIATION GREEK ORTHODOX CHURCH
2500 PINE GROVE RD, YORK, PA. 17403**

GREEK FOOD CARRY OUT

October 7-8-9, 2022

Friday, Saturday & Sunday 11am—7pm

Annunciation Greek Orthodox Church
2500 Pine Grove Rd, York, Pa. 17403

 @YorkGreekFoodFestival

GYROS, BAKLAVA, SALADS & MORE!

PARISH COUNCIL — ΕΝΟΠΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Council Meeting Minutes– June 14, 2022

Present: Father Andrew Tsikitas, Lola Lamnatos, George Karanicolas, Kelly Sheasley, Maria Skouras, Dr. George P. Margetas, Tom Livaditis, Pete Harmantzis, Chris Barakos.

1. Prayer and Father's Opening Remarks

-The meeting began at 7:07pm with a prayer by Father Andrew. He reported that activities have calmed down for the time being. Hoping to expand the Sunday school program this coming year.

-The Clergy Laity is the first week of July and he will be attending, encouraged anyone from the Parish Council who may want to attend to do so.

-Someone from our community donated 200 new liturgy books in memory of Tom Rontiris and those have arrived, the donor wished to remain anonymous.

-A new family with 3 children are interested in joining our Church as they just moved to the area, Father Andrew has been in contact with them.

2. Approval of Minutes for May, 2022 -Motion by Lola L. to approve the minutes, 2nd by Chris Barakos.

3. President's Opening Remarks

-Lola reports that we received a donation in memory of Evangeline Frangeskos and were also named as a beneficiary for Ann Petø's estate, who passed in April.

-The 2nd SBA loan was forgiven for \$36,562.

-The yearly allocation paperwork was submitted to the metropolis and our expenditures were about the same as last year's.

-Spoke to Inch & Co. about the property they are interested in purchasing and the offer is for \$40,000.

-New pricing is in effect for the rental of our social hall and meeting rooms.

4. Treasurer's Report

-Kelly distributed the account balances. There is \$57,946 in the check account and \$184,504 in the money market account. All accounts are balanced as of May.

5. Grounds and Maintenance Update

-The handrail was installed in the hallway from the church towards the social hall.

-We received an estimate to treat the property for termites from BJ Reilly for \$1884, which is significantly less than our previous estimate and includes more work. Will contact them to schedule.

-Still need to get copies of all our keys for the Knoxbox.

-Walk in freezer installation will be scheduled once arrangements are made for a crane.

-The sinks behind the Altar have been replaced.

-Need to get quotes on sealcoating the parking lot and discuss at the next meeting. Also need to look into repainting the outer doors.

-To work on getting quotes for snow removal for the upcoming season.

6. Food Festival Update

-The festival went well overall however we do need to work on lessening the mistakes that are made while bagging carryout orders. Need to discuss seating options for the next festival, which will take place October 7-9, and to look into adding more cultural aspects, possibly in an outdoor tent.

-The paid help we use during the festivals has asked for a pay increase, which will consider for the next festival.

7. Stewardship & Social Committee Updates

-The comedian, Gus Constantellis, has been booked for September, no volunteers have been found to help plan this event as of yet.

-The community picnic will take place August 21 st at 5pm. Lola will purchase lambs and will plan another pita contest

8. Tech & Security Update

-The new church website is currently being set up and Georgia is learning how to use all the features. Google calendar will be added as well as some updated photos.

9. Old Business

-Still in the process of finding a Greek School teacher.

-Continue discussion on sale of property in Spring Grove to Inch & Co.

10. New Business

-No new business to discuss.

-No meeting will be held in July, next meeting will be held August 2 nd .

11. Closing Prayer

-The meeting closed at 8:45 with a prayer by Father Andrew.

STEWARD UPDATE, 2022 — ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΟΙΚΟΝΟΜΩΝ, 2022 (AS OF 08-15-2022)

Dr & Mrs Nicholas Agapis	Dr & M/M Theodore Koutsokostas	Ms Maria V Skouras
Mrs Steven Agapis	Ms Marie Kuchta	Ms Roula Skouras
Ms Anita Asimos	Mr Chris Lainas	M/M Stavros Skouras
Ms Lynette Aughenbaugh	Mr John Lamnatos	M/M Vasilios Skouras
M/M George N Barakos	Ms Lola Lamnatos	M/M Alexander Smolskiy
M/M John Barakos	Ms Sotiria Lamnatos	M/M James D Spanos
M/M Jesse Benefiel	M/M Daniel Lewis	M/M James St John
M/M Kylor Berkman	Atty. Dorothy Livaditis	Ms Athena Stem
Mr Evan James Bittner	Drs Gus & Sophia Livaditis	M/M John Sterns
M/M Mark Bittner	Joanne M Livaditis, DMD	Mr Charles Talbert &
Mr Marios Boumpoulis	Dr Laura Livaditis	Mrs Anna Papayannis
Mr Stavros D Chantiles	Dr/Mrs Nicholas J Livaditis	M/M Panagiotis Pavlou
M/M George Chasiakis	M/M Thomas J Livaditis	Mr James Tautkus
Ms Vasilia Chiadis	M/M Bill Mallas	Mr George Touras
Mr & Mrs Takis Cologer	M/M Konstantine Mallas	M/M George Triantafyllou
Mr Dimitrios Daglaris	Ms Leah B Mallas	M/M Leonidas Triantafyllou
M/M Christopher Dalaperas	M/M Thomas Mandras	Father Andrew & Presvytera
M/M Nestoras Dalaperas	Drs George & Patricia Margetas	Katherine Tsikitas
M/M Alex Daoularis	Mr Demetrios Masgalas	Ms Evgenia Tsaganis
M/M Dionisios Daoularis	Dr Tassia Masgalas	Ms Kiriaki Tsaganis
M/M Chris Demetriades	Mr Tony Masgalas	M/M Emmanuel Tsolfias
M/M Philip Eppley	Ms Georgia Mavros	Mr Luke Tsolfias
M/M Steven Gekas	M/M Thomas Meligakes	Ms Aglaia Tsogas
Miss Athanasia Georgakopoulos	M/M Constantine Minetos	M/M Emmanuel Tsogas
Mr George K Georgakopoulos	M/M Gregory Nauss	M/M Konstantinos Tsoukalis
M/M Kostas Georgakopoulos	Ms Martha Newmoyer	M/M John Tsoukalos
M/M George Georgaras	Ms Alisa Nicoara	M/M Theodore Valakis
Ms Nickey George	M/M Eleftherios Nicozisis	Ms Zoi Valakis
Dr & Mrs George Haritos	Dr & Mrs K. Nicholas Pandelidis	M/M Athanasios Vellios
Ms Deanna Hayes	M/M Chriss Papayannis	Ms Joanna Vellios
Drs George & Joan Hayes	M/M James Plakas	Mr Nicholas Vellios
Mr Charles Henry	M/M Tony Plakas	Ms Efthimia Vlahos
Ms Mary Henry	M/M Athanasios Polychronis	Mr Efthimios (Tim) Vlahos
Ms Hrisoula Hioutis	Ms Katherine Rodas	Mr Nikolaos D Vlahos
M/M Kostas Hioutis	Mr & Mrs Socratis Rodas	M/M Nathan Walker
M/M Michael Hiras	Ms Marina Rontiris	M/M Donald Wall
M/M William Hondos	M/M Michael Rosario	Ms Olympia Wilson
M/M Florin Ionescu	M/M Nathan Rush	
M/M Nicholas Karageorgos	M/M Themistokles D Sacarellos	
Ms Irini Karambas	M/M John Sagonas	
M/M George Karanicolas	Mrs Julie Sekeres	
M/M Odisefs G Karanicolas	M/M George K Sgagias	
M/M Athanasios Karanikas	M/M James K. Sgagias	
M/M Phillip Kapsalis	Mr Kostas G Sgagias	
Mrs Valerie Kauffman	Ms Magdalene K Sgagias	
M/M Michael Keriazis	M/M Stephen Sheasley	
Ms Eleni Kocoronis	Rev Deacon Thomas &	
M/M Gus Kocoronis	Diakonissa Janet Shelley	
Mr Harry Kocoronis	Ms Maria Siakavellas	
M/M John Kolakoglu	M/M Louis Skeparnias	
M/M Spiros Kourliouros	Ms Maria K Skouras	

These are the people who have paid towards Stewardship for 2022. Thank you for your generosity and support of our community.

"Well done, good and faithful servant; you have been faithful over a few things, I will make you ruler over many things.

Enter into the joy of your lord." - Matthew 25:21

GREEK ORTHODOX CHURCH OF
THE ANNUNCIATION

2500 Pine Grove Road
York, Pennsylvania 17403

RETURN SERVICE REQUESTED

Non-Profit Organ.

U.S. Postage

PAID

Permit No.68

YORK, PA